

Vertaling van Matteüs 8:1 – 9:38

NICO RIEMERSMA

- 8:1 Toen hij dan van de berg afgedaald was,
volgden vele menigten hem.
- 2 En zie, een melaatse die naar hem toe gekomen was,
knielde voor hem neer,
zeggend:
‘Heer, als u wilt, dan kunt u mij reinigen.’
- 3 Met zijn uitgestoken hand raakte hij hem aan,
zeggend:
‘Ik wil het, word gereinigd.’
En gelijk werd zijn melaatsheid gereinigd.
- 4 Tegen hem zegt Jezus:
‘Zie toe dat je het tegen niemand zegt,
maar ga heen,
laat jezelf aan de priester zien,
en breng de gave die Mozes voorgeschreven heeft,
tot getuigenis voor hen.
- 5 Toen hij dan Kafarnaüm binnengegaan was,
kwam een hoofdman naar hem toe,
die hem smeekte en zei:
- 6 ‘Heer, mijn kind ligt verlamd thuis,
vreselijk gepijnigd.’
- 7 Hij zegt tegen hem:
‘Als ik aangekomen ben, zal ik hem genezen.’
- 8 De hoofdman sprak ten antwoord:
‘Heer, ik ben onaanzienlijk dat u onder mijn dak komt,
maar spreek slechts een woord,
en mijn kind zal genezen zijn.
- 9 Want ook ik ben een mens onder gezagsuitoefening,
soldaten onder mijzelf hebbend;
ik zeg tegen de één: “Ga!” en hij gaat;
en tegen de ander: “Kom!” en hij komt;
en tegen mijn knecht: “Doe dit!” en hij doet het.’
- 10 Toen Jezus dan dit hoorde, verwonderde hij zich,
en zei tegen hen die [hem] volgden:
‘Voorwaar, ik zeg jullie:
“Bij niemand heb ik een dergelijk geloof in Israël gevonden.”
- 11 Maar ik zeg jullie
dat er velen vanuit oost en west zullen komen
en aan tafel gaan met Abraham, Izaäk en Jakob in het koninkrijk der hemelen,
- 12 maar de kinderen van het koninkrijk zullen uitgedreven worden naar de buitenste duisternis;
daar zal geweest zijn en tandengeknars.’
- 13 Jezus zei tegen de hoofdman:
‘Ga heen,
Zoals je geloofd hebt, zal het gebeuren.’
Het kind [van hem] genas op dat uur.
- 14 Toen Jezus het huis van Petrus binnengegaan was
zag hij zijn schoonmoeder, die lag en aan koorts leed.

- 15 Hij raakte haar hand aan
en de koorts verliet haar.
Zij stond op en [be]diende hem.
- 16 Toen het dan avond geworden was,
brachten ze hem velen die door demonen bezeten waren.
Hij dreef de geesten met een woord uit
en genas allen die er slecht aan toe waren,
- 17 opdat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja, die zei:
‘Hij heeft onze zwakheden op zich genomen,
en onze ziekten gedragen.’
- 18 Toen Jezus dan een menigte om zich heen zag,
beval hij om weg te gaan naar de overkant.
- 19 Eén, een schriftgeleerde, die naar hem toe gekomen was, zei tegen hem:
‘Meester, ik zal u volgen waar u ook maar heen gaat.’
- 20 Hem zegt Jezus:
‘De vossen hebben holen,
en de vogelen des hemels nesten,
maar de Mensenzoon heeft niets waar hij het hoofd kan leggen.’
- 21 Een ander, uit zijn leerlingen, zei tegen hem:
‘Heer, sta mij eerst toe dat ik wegga en mijn vader begraaf.’
- 22 Jezus dan zegt hem:
‘Volg mij,
en laat de doden hun doden begraven.’
- 23 Toen hij aan boord van het schip was gegaan,
volgden zijn leerlingen hem.
- 24 En zie, er ontstond een grote beving in de zee,
zodat het schip door de golven bedekt werd,
maar hij sliep.
- 25 Naar hem toe gekomen, maakten ze hem wakker,
zeggend:
‘Heer, red ons,
wij vergaan!’
- 26 Hij zegt hun:
‘Waarom zijn jullie bang, kleingelovigen?
Toen, ontwaakt, bestrafte hij de winden en de zee,
en er ontstond een grote stilte.
- 27 De mensen dan verwonderden zich,
zeggend:
‘Wat voor iemand is deze,
dat zelfs de winden en de zee hem gehoorzamen?’
- 28 En toen hij aan de overkant was gekomen, in het gebied van de Gadarenen,
kwamen twee mensen die door demonen bezeten waren, hem tegemoet,
die uit de graven gekomen waren,
zeer gevaarlijk, zodat niemand langs die weg kon passeren.
- 29 En zie, zij schreeuwden,
zeggend:
‘Wat hebben wij met u te maken, zoon van God,
U bent hier gekomen om ons vóór de [eind]tijd te pijnigen?’
- 30 Ver bij hen vandaan was een kudde, met veel varkens, die gehoed werd.
- 31 De demonen smeekten hem,
zeggend:
‘Als u ons uitdrijft,
zend ons dan naar de varkenskudde.’

- 32 Hij zei tegen hen:
‘Ga heen.’
Toen ze uit [hen] gegaan waren, gingen ze weg naar de varkens.
En zie, de hele kudde stortte vanaf de steilte omlaag, de zee in,
ze stierven in de wateren.
- 33 De hoeders vluchtten.
Weggegaan naar de stad
berichtten zij al deze dingen én die van hen die door demonen bezeten waren.
- 34 En zie, heel de stad ging uit voor een ontmoeting met Jezus
Toen ze hem zagen,
drongen ze bij hem aan dat hij uit hun regio zou vertrekken.
- 9:1 Aan boord van het schip gegaan, stak hij over
en kwam hij in zijn eigen stad.
En zie, men bracht hem een verlamde, die op een bed lag.
- 2 Toen Jezus hun geloof zag, zei hij tegen de verlamde:
‘Houd moed, kind,
je zonden zijn vergeven.’
- 3 En zie, sommigen van de schriftgeleerden zeiden in zichzelf:
‘Deze lastert God.’
- 4 Toen Jezus hun bedenkingen zag, zei hij:
‘Waarom bedenken jullie boze dingen in jullie hart?’
- 5 Want wat is gemakkelijker, te zeggen:
“Je zonden zijn vergeven?”
of te zeggen:
“Sta op en wandel?”
- 6 Maar opdat u weet
dat de Mensenzoon gezag heeft om op de aarde zonden te vergeven
- alsdan zegt hij tegen de verlamde - :
‘Als je opgestaan bent, neem dan je bed op
en ga naar je huis.’
- 7 Toen hij was opgestaan, ging hij weg naar zijn huis.
- 8 Toen de menigten het zagen,
werden ze bevreesd
en verheerlijkten God die een dergelijk gezag aan de mensen gegeven had.
- 9 Toen Jezus vandaar verder was gegaan,
zag hij een mens op het tolhuis zitten, die Matteüs heette;
Hij zegt tegen hem:
‘Volg mij!’
Toen hij was opgestaan, volgde hij hem.
- 10 En het gebeurde toen hij in het huis aanlag,
en zie, vele tollenaars en zondaars, die gekomen waren,
lagen met Jezus en zijn leerlingen aan.
- 11 Toen de farizeeën dat zagen,
zeiden zij tegen zijn leerlingen:
‘Waarom eet jullie meester met de tollenaars en zondaars?’
- 12 Hij die dat gehoord had, zei tegen hen:
‘Zij die sterk zijn, hebben geen dokter nodig,
maar zij die er slecht aan toe zijn.’
- 13 Maar ga en leer wat het is:
“Ontferming wil ik, en geen offer”,
want ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen,
maar zondaars.’

- 14 Toen kwamen de leerlingen van Johannes naar hem toe,
zeggende:
‘Waarom vasten wij en de Farizeeën [vele malen]
en vasten uw leerlingen niet?’
- 15 Jezus zei tegen hen:
‘De zonen van de bruidegom kunnen niet treuren zolang de bruidegom bij hen is?
Maar de dagen zullen komen dat de bruidegom van hen weggenomen is,
en alsdan zullen zij vasten.
- 16 Niemand dan zet een lap niet-gekrompen stof op een oud kleed,
want zijn complement scheurt van het kleed af,
en er ontstaat een ergere scheur.
- 17 Men doet geen nieuwe wijn in oude zakken;
anders barsten de zakken,
de wijn stroomt eruit en de zakken vergaan.
Maar men doet nieuwe wijn in nieuwe zakken,
en beide blijven bewaard.’
- 18 Terwijl hij dat tot hen sprak,
zie, er kwam een hoofd,
een die voor hem neerknielde,
zeggend:
‘Mijn dochter is zojuist gestorven,
maar kom,
leg uw hand op haar
en zij zal leven.’
- 19 Jezus, die opgestaan was, volgde hem met zijn leerlingen.
- 20 En zie, een vrouw die twaalf jaar aan bloedvloeiingen had,
die van achteren naar hem toe gekomen was,
raakte de zoom van zijn kleed aan,
want zij sprak in zichzelf:
‘Als ik alleen zijn kleed aanraak,
zal ik gered worden.’
- 22 Jezus dan, die zich omkeerde en haar zag, zei:
‘Houd moed, dochter,
je geloof heeft je gered.’
En de vrouw was vanaf dat uur gered.
- 23 Toen Jezus naar het huis van het hoofd was gegaan,
en de fluitspelers en de misbaar makende menigte zag,
zei hij:
‘Wijk uit,
want het meisje is niet gestorven,
maar ze slaapt,’
terwijl ze hem uitlachten.
- 25 Toen de menigte eruit gedreven was,
ging hij naar binnen,
greep haar hand
en het meisje werd wakker.
- 26 Het nieuws hierover ging uit naar heel dat land.
- 27 Toen Jezus vandaar verderging,
volgden [hem] twee blinden,
schreeuwend en zeggend:
‘Ontferm u over ons, zoon van David,!’
- 28 Toen hij het huis was binnengegaan,

kwamen de blinden naar hem toe.
Tegen hen zegt Jezus:
‘Geloven jullie dat ik dat kan doen?’
Zij zeggen hem:
‘Ja, Heer.’

29 Toen raakte hij hun ogen aan,
zeggend:
‘Naar jullie geloof zal het gebeuren.’

30 Hun ogen werden geopend.
En Jezus vermaande hen streng,
zeggend:
‘Zie toe dat niemand het te weten komt!’

31 Maar zij die uitgegaan waren, verspreidden het nieuws in heel dat land.

32 Terwijl zij uitgingen,
zie, men bracht een mens bij hem
die stom was, door een demon bezeten.

33 En toen de demon uitgedreven was,
sprak de stomme.
De menigten verwonderden zich,
zeggend:
‘Nooit verscheen hij zo in Israël!’

34 Maar de farizeeën zeiden:
‘Door het hoofd van de demonen drijft hij de demonen uit.’